

പുജിക്കുന്നതുപോലെ- അവരുടെ സർവ്വതന്ത്രങ്ങളും വിസ്മരിച്ച് അവർക്ക് നേർച്ച നേരുന്നതുപോലെ- കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ഗാന്ധിജിയുടെ അനുയായികളെന്ന് പറയുന്ന സമൂഹം 'രഘുപതിരാഘവരാജാറാം' എന്ന കീർത്തനമാലപിച്ച് സായുജ്യമടയുന്നു. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇന്നെന്താണ്? പലിശ, അതിന്റെ 'മോഹന സുന്ദര'മായ രൂപത്തിൽ ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ പൂഴ്ത്തിവെപ്പ് സാർവത്രികമായി നടക്കുന്നു. കുടുംബാസൂത്രണമെന്ന പേരിൽ ജനിക്കാനിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കുന്നു. എന്തൊരാളാസകരമായ ക്ഷേമരാഷ്ട്രത്തിലാണ് നാം നിൽക്കുന്നത്? പണമുണ്ടാക്കാൻ പാഷാണത്തെ പാൽപായസമാക്കി എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നത് നാം നിത്യേന വായിക്കുന്നു. മദ്യം വിഷമാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും കടുത്ത വിഷം കലർത്തി അതിന്റെ വീര്യം കൂട്ടി മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ആർക്കും യാതൊരു മനസ്സാക്ഷിക്കൂത്തുമില്ല. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കുപ്പായമിട്ടാൽ എന്തനീതിയും ഇവിടെ നീതിയാണെന്ന സ്ഥിതി വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം എന്തുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചു? മറുപടി വ്യക്തമാണ്: മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്നെക്കുറിച്ചും സൃഷ്ടികർത്താവിനെക്കുറിച്ചും മാനവലോകം മറന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ഈ കാട്ടാളസ്വഭാവം സിദ്ധിച്ചത്.

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചു പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ ഈ ലോകത്ത് നിലനിൽക്കണമെന്ന ആദം നബി(അ)യെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദം നബി(അ) മുതൽ മുഹമ്മദ് നബി(സ) വരെയുള്ള പ്രവാചകന്മാർ ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രചരിപ്പിക്കാനാണ് ജീവിച്ചത്. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ കാലശേഷം, ഈ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ സഹാബികളും താബിഉകളും താബിഉത്താബികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാലത്ത്, നമ്മുടെ ഇടയിൽ ആ ഉത്തരവാദിത്വം നിർവഹിക്കാൻ വേണ്ടി സ്വയം മുന്നോട്ടുവന്ന സംഘടനയാണ് ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി. "നിങ്ങളിൽ നിന്ന് നന്മ കൽപിക്കുകയും നന്മയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും തിന്മ നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമുദായം ഉണർന്നുവരട്ടെ" എന്ന ചുർആന്റെ ആഹ്വാനം പ്രാവർത്തികമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിനെ മത്ത് കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുന്നവർ സമുദായത്തിനകത്തും പുറത്തുമുണ്ട്.

ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമി വർഗീയ

ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ ആദർശം ഇവിടെ നിലവിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഭൗതികവാദികൾക്ക് യഥേഷ്ടം അഴിഞ്ഞാടാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ എതിർക്കുന്നത്. മറുവശത്ത്, കേവലം ആരാധനകളിലും ആചാരങ്ങളിലും മാത്രം മനുഷ്യനെ തളച്ചിട്ട്, യാതൊരു വിധത്തിലും ചിന്തിക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ഒരു വിഭാഗവും നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. രണ്ടും സ്വാർഥമതികളാണ്.

ദർവത്ത് നഗറിൽ ടി.ഒ ബാവ സാഹിബ് പ്രസംഗിക്കുന്നു

സംഘടനയാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. 1988ൽ ഇന്ത്യൻ ദേശീയതാ പ്രസ്ഥാനം സാർവത്രികമാക്കാൻ എല്ലാ മഹാരഥന്മാരും ശ്രമിച്ചിട്ട് സാധിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ അന്നത്തെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ മുമ്പാകെ ഒരു ഒറ്റമൂലി വന്നു. അതെന്താണെന്നു വെച്ചാൽ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയെ നിരോധിക്കുക. മന്ത്രിസഭാ യോഗത്തിലല്ല കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സംഘടനാ തലത്തിലാണി നിർദ്ദേശം വന്നത്. ഞാനന് ആ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായിരുന്നു. കുറേനേരം ചിന്തിച്ചശേഷം ഞാൻ പറഞ്ഞു: "കുറുനരിയെയും ആട്ടിൻ കുട്ടിയെയും കണ്ടാൽ തിരിച്ചറിയാത്തവരാണ് ഈ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത്. നിങ്ങളാരെങ്കിലും അതിന്റെ സാഹിത്യങ്ങൾ തൊട്ടുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയിൽ അംഗമല്ല, പക്ഷേ ആ സംഘടനയുടെ ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എനിക്ക് നന്നായറിയാം."

ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ സ്ഥാപക നേതാവ് മർഹും അബൂൽ അഅ്ലാ മൗദൂദി(റ), ഇന്ത്യ വിഭജനത്തിന്റെ പേറ്റ് നോവനുഭവിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞു: "ഇന്ത്യയെ രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നതിനോട് യോജിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം അത് ഇസ്ലാമിന്റെ വിശ്വാസത്തിന് നിരക്കാത്തതാണ്. അതിന് തെളിവായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, വിശുദ്ധ ചുർആനിലെ ഒരു ആയത്താണ്. 'ലോകർക്കാകമാനം അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല.' അതുകൊണ്ട് ഭാരതത്തിലുള്ള സർവ്വ പേർക്കും നന്മ കൈവരുവാനാണ് നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്."

എന്നിരിക്കെ ഈ സംഘടന എങ്ങനെയാണ് വർഗീയ സംഘടനയാവുക? ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിയുടെ ആദർശം ഇവിടെ നിലവിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഭൗതികവാദികൾക്ക് യഥേഷ്ടം അഴിഞ്ഞാടാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ എതിർക്കുന്നത്. മറുവശത്ത്, കേവലം ആരാധനകളിലും ആചാരങ്ങളിലും മാത്രം മനുഷ്യനെ തളച്ചിട്ട്, യാതൊരു വിധത്തിലും ചിന്തിക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ഒരു വിഭാഗവും നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. രണ്ടും സ്വാർഥമതികളാണ്.

ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കർത്തവ്യം നന്മ ഉപദേശിക്കുക, തിന്മ നിരോധിക്കുക, ദൈവമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ ക്ഷണിക്കുക എന്നിത്യാദിയാണ്. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും ദൈവശാസനകൾ മാത്രമനുസരിക്കണമെന്ന് അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജമാഅത്തെ ഇസ്ലാമിക്ക് ഉത്തരോത്തരം വളരാനുള്ള തൗഫീഖ് അല്ലാഹു നൽകുമാറാകട്ടെ. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തകർക്ക് വിശാല ഹൃദയവും ആരോഗ്യവും അല്ലാഹു പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ഹൃദയംഗമമായ ആശംസകളർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

(ഉദ്ധരണം: പ്രബോധനം ദർവത്ത് നഗർ സമ്മേളന സ്പെഷ്യൽ 1983, പേജ് 189-190) ■